

2. Korinther 1

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 پوئس، به ارادهٔ خدا رسول عیسی مسیح، و تیموتاؤس برادر، به کلیسای خدا که در قُرْنُتُس می‌باشد یا همهٔ مقدّسینی که در تمام آخائیه هستند،
- 2 فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند به شما باد.
- 3 متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلّیّات است،
- 4 که ما را در هر تنگی ما تسلّی می‌دهد تا ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلّی نماییم، به آن تسلّی که خود از خدا یافته‌ایم.
- 5 زیرا به اندازه‌ای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قِسْم تسلّی ما نیز به‌وسیلهٔ مسیح می‌افزاید.
- 6 اَمّا خواه زحمت کشیم، این است برای تسلّی و نجات شما، و خواه تسلّی پذیریم این هم بجهت تسلّی و نجات شما است که میسر می‌شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می‌بینیم.
- 7 و امید ما برای شما استوار می‌شود زیرا می‌دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلّی نیز خواهید بود.
- 8 زیرا ای برادران نمی‌خواهیم شما بی‌خبر باشید از تنگیای که در آسیا به ما عارض گردید که بی‌نهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، به‌حدّی که از جان هم مأیوس شدیم.
- 9 لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را برمی‌خیزاند،
- 10 که ما را از چنین موت رها کند و می‌رھاند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رھانید.
- 11 و شما نیز به دعا در حقّ ما اعانت می‌کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود.
- 12 زیرا که فخر ما این است، یعنی شهادت ضمیر ما که به فدّوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوصاً نسبت به شما.
- 13 زیرا چیزی به شما نمی‌نویسیم مگر آنچه می‌خوانید و به آن اعتراف می‌کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد.
- 14 چنانکه به ما فی‌الجمله اعتراف کردید که محلّ فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می‌باشید در روز عیسی خداوند.
- 15 و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیابید،
- 16 و از راه شما به مکادونیه بروم و باز از مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه مشایعت کنید.
- 17 پس چون این را خواستم، آیا سهلانگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بلی بلی و نی نی باشد.
- 18 لیکن خدا امین است که سخن ما با شما بلی و نی نیست.

19 زیرا که پسر خدا عیسی مسیح که ما، یعنی من و سلوئس و تیموتاؤس در میان شما به وی موعظه کردیم، بلی و نی نشد، بلکه در او بلی شده است.

20 زیرا چندان که وعده‌های خدا است، همه در او بلی و از این جهت در او امین است تا خدا از ما تمجید یابد.

21 اما او که ما را با شما در مسیح استوار می‌گرداند و ما را مسح نموده است، خداست.

22 که او نیز ما را مُهر نموده و بیعانه روح را در دلهای ما عطا کرده است.

23 لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می‌خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرئُتس نیامدم،

24 نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.